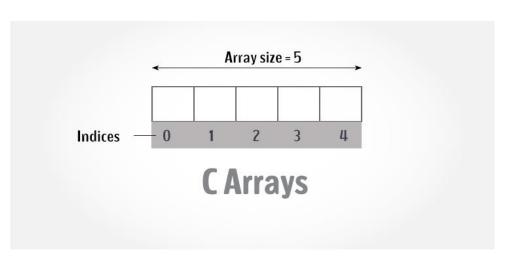

C cơ bản

Mảng

Mục tiêu

- Giới thiệu mảng
- Xác định một mảng
- Xử lý mảng và khởi tạo mảng trong C
- Mảng hai chiều
- Ưu điểm và nhược điểm của mảng

Phần 1 **GIỚI THIỆU Mảng**

Thuận lợi và khó khăn

Ưu điểm của mảng C

- Tối ưu hóa mã: Ít mã hơn để truy cập dữ liệu.
- Dễ dàng đi qua: Bằng cách sử dụng vòng lặp for, chúng ta có thể truy xuất các phần tử của mảng một cách dễ dàng.
- Dễ dàng sắp xếp: Để sắp xếp các phần tử của mảng, chúng ta chỉ cần một vài dòng mã.
- Truy cập ngẫu nhiên: Chúng ta có thể truy cập ngẫu nhiên bất kỳ phần tử nào bằng cách sử dụng mảng.

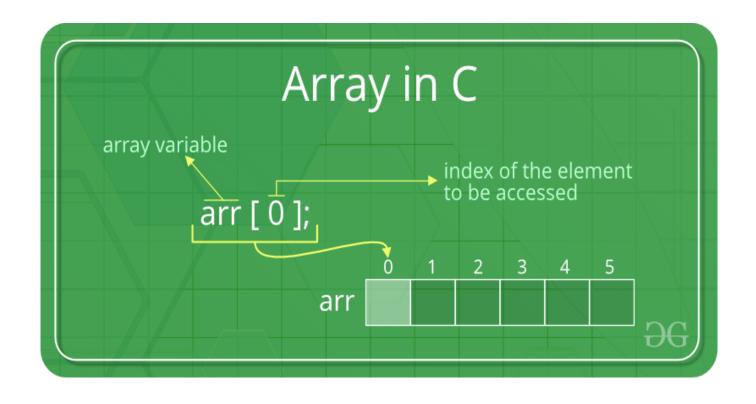
Nhược điểm của mảng C

Kích thước cố định: Dù kích thước nào thì chúng ta xác định tại thời điểm khai báo mảng cũng không thể vượt quá giới hạn.

Phần tử mảng & chỉ mục (1)

Phần tử mảng & chỉ mục (2)

- Mỗi thành viên của mộtmảngđược xác định bởi chỉ mục hoặc chỉ số duy nhất được gán cho nó
- Kích thước của mộtmảngđược xác định bởi số lượng chỉ số cần thiết để xác định duy nhất từng phần tử
- Chỉ số là một số nguyên dương được đặt trong [] ngay saumảng tên
- Một chỉ mục chứa các giá trị số nguyên bắt đầu bằng 0
- Một mảng có 11 phần tử sẽ có dạng:

mång[0], mång[1], mång[2],.... mång [10]

Phần 2

XÁC ĐỊNH MỘT Mảng

Xác định một mảng (1)

- Một mảng có một số đặc điểm cụ thể và phải được xác định với chúng
- Những đặc điểm này bao gồm -
- ✓ Lớp lưu trữ
- ✓ Kiểu dữ liệu của các phần tử trong mảng
- ✓ Tên mảng (Cho biết vị trí của thành viên đầu tiên của mảng)
- ✓ Kích thước mảng (Một giá trị không đổi)

Xác định một mảng (2)

- Một mảng được định nghĩa giống như cách định nghĩa một biến.
- Thay đối duy nhất là tên mảng được theo sau bởi một hoặc nhiều biểu thức, được đặt trong dấu ngoặc vuông [], chỉ định kích thước mảng.
- Storage_Class data_types mang_name[size]

trình phát int[11];

Định mức với mảng

- Tất cả các phần tử của mảng đều có cùng kiểu
- Mỗi phần tử của mảng có thể được sử dụng ở bất cứ nơi nào một biến được cho
 phép hoặc bắt buộc
- Mỗi phần tử của mảng có thể được tham chiếu bằng cách sử dụng một biến hoặc một biểu thức số nguyên
- Mảng có thể có các kiểu dữ liệu nhưint, char, float hoặc double

Phần 3

XỬ LÝ Mảng VÀ KHỞI TẠO

Khởi tạo mảng

Cách đơn giản nhất để khởi tạo một**mảng**là bằng cách sử dụng chỉ mục của từng phần tử. Chúng ta có thể khởi tạo từng phần tử của**mảng**bằng cách sử dụng chỉ mục. Hãy xem xét ví dụ sau:

Khởi tạo mảng (1)

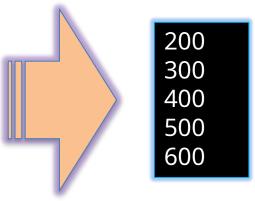
- Chúng ta có thể khởi tạo mảng C tại thời điểm khai báo.
 Hãy xem đoạn mã:
- int mång[5] = {20, 30, 40, 50, 60};
- Trong trường hợp như vậy, cókhông có yêu cầu xác định
 kích cỡ. Vì vậy, nó cũng có thể được viết dưới dạng mã sau:
- int mang[] = {20, 30, 40, 50, 60};

Khởi tạo mảng (2)


```
# bao gồm<stdio.h>
intchủ yếu(){
     inttôi = 0;
     //khai báo và khởi tạo mảng int
     mång[5] = { 200, 300, 400, 500,
     600}; //duyệt mảng
     for(i = 0; i < 5; i++){
          printf("%d \n", mang[i]);
     trở lai0;
```


- MÔTmảngđược xử lý khác với một biến trong C
- Haimang, ngay cả khi chúng cùng loại và cùng kích thước không thể kiểm tra sự bình đẳng
- Không thể chỉ định mộtmảngtrực tiếp đến người khác
- Các giá trị không thể được gán cho mộtmảngvề tổng thể,
 thay vào đó các giá trị được gán cho các phần tử củamảng


```
# bao gồm <stdio.h>
trống rỗngchủ yếu()
     intmånq[3];
     intsố1 = 2021, số2 = 0; // Nhập đầu
     vào cho mảng vì(inttôi = 0; tôi < 3;
    tôi++){
        printf("\n Nhập giá trị: %d:", tôi + 1); quét("%d",
        &arr[i]);
     // Gán giá trị cho một phần tử trong mảng mảng[0] =
     num1:
    // Lấy giá trị từ một phần tử trong mảng num2 =
     mång[1];
     // Thay đổi giá trị của một phần tử trong mảng mảng [2]
              = 69;
     mang[1] = mang[2];
    vi(inttôi = 0; tôi < 3; tôi++){
        printf("\n Giá tri của phần tử %d là %d", i + 1, mảng[i]);
```

```
Value of element 1 is 2021
Value of element 2 is 69
Value of element 3 is 69
...Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```


In ra một mảng từ đầu đến cuối. Ví dụ:

```
# bao gồm <stdio.h>
trống rỗngchủ yếu()
     intmång[5];
     intsố = 2021;
     // Nhập đầu vào cho mảng vì(inttôi =
     0; t\hat{o}i < 5; t\hat{o}i++){
         printf("\n Nhâp giá tri: %d:", tôi + 1); quét("%d",
         &arr[i]);
     // In mảng từ đầu đến cuối vì(inttôi = 4;
     tôi >= 0; Tôi--){
         printf("\n Giá trị của phần tử %d là %d", i + 1, mảng[i]);
```

Giá trị đầu vào từ 1 đến 5 =>

```
Enter value: 1:1
Enter value: 2 : 2
Enter value: 3:3
Enter value: 4:4
Enter value: 5 : 5
Value of element 5 is 5
Value of element 4 is 4
Value of element 3 is 3
Value of element 2 is 2
Value of element 1 is 1
 .. Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```



```
/* Giá trị đầu vào được người dùng chấp nhận vào mảng ary[10]*/
# bao gồm <stdio.h>
trống rỗngchủ yếu()
     intary[10];
     inttôi, tổng công, cao; for(i = 0;
     i < 10; i++){
         printf("\n Nhập giá trị: %d : ", i + 1);
         scanf("%d",&ary[i]);
     /* Hiển thị giá trị cao nhất trong số các giá trị đã nhập
     */ cao = ary[0];
     for(i = 1; i < 10; i++){
         if(ary[i] > cao)
            cao = ary[i];
     printf("\nGiá trị cao nhất được nhập là %d", high); /* in giá trị
     trung bình của các giá tri được nhập cho ary[10] */ for(i = 0,total
     = 0: i < 10: i++)
         tổng = tổng + ary[i];
     printf("\nTrung bình cộng của các phần tử của ary là %d",total/i);
```


Hoán đổi các phần tử trong mảng. Ví dụ:

```
# bao gồm <stdio.h>
trống rỗngchủ yếu()
     intmång[5], tam thời;
     // Nhập đầu vào cho mảng vì(inttôi =
     0; t\hat{o}i < 5; t\hat{o}i++){
          printf("\n Nhập giá trị: %d:", tôi + 1); quét("%d",
          &arr[i]);
     // Hoán đổi phần tử thứ 1 với phần tử thứ 3
     nhiệt độ mảng[0];
     mang[0] = mang[2];
     mång [2] = nhiệt độ;
     // In mảng sau khi thay đổi vì(int
     t\hat{o}i = 0: t\hat{o}i < 5: t\hat{o}i++){
          printf("\n Giá trị của phần tử %d là %d", i + 1, mảng[i]);
```

```
Enter value: 1 : 1
Enter value: 2 : 2
Enter value: 3:3
Enter value: 4: 4
Enter value: 5 : 5
Value of element 1 is 3
Value of element 2 is 2
Value of element 3 is 1
Value of element 4 is 4
Value of element 5 is 5
.. Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```


Hoán đổi các phần tử giữa hai mảng – mã nguồn:

```
# bao gồm <stdio.h>
trống rỗngchủ yếu(){
     intmång1[4], mång2[4], tam thời; //
     Nhập đầu vào cho hai mảng vì(inttôi =
     0; t\hat{o}i < 4; t\hat{o}i++){
         printf("\n Nhập giá trị cho 1st-mảng: %d:", tôi + 1); quét("%d", &arr1[i]);
     vi(inttôi = 0; tôi < 4; tôi++){
         printf("\n Nhâp giá tri cho 2thứ-mảng: %d:", tôi + 1); guét("%d", &arr2[i]);
     // Hoán đổi hai mảng: vì(inttôi = 0;
     tôi < 4; tôi++){
           temp = mang1[i]; mang1[i] = mang2[i]; mang2[i] = tam thời;
     // In hai mảng
     printf("\n Giá trị của các phần tử trong 1st-mảng sau khi hoán đổi:"); vì(int
     tôi = 0; tôi < 4; tôi++)
           printf(" %d", mang1[i]);
     printf("\n Giá tri của các phần tử trong 2thứ-mảng sau khi hoán đổi:"); vì(int
     tôi = 0; tôi < 4; tôi++)
           printf(" %d", mång2[i]);
```


Hoán đổi phần tử giữa hai mảng - đầu ra:

```
Enter value for 1st-array: 1:1
Enter value for 1st-array: 2 : 2
Enter value for 1st-array: 3:3
Enter value for 1st-array: 4: 4
Enter value for 2nd-array: 1 : 5
Enter value for 2nd-array: 2 : 6
Enter value for 2nd-array: 3:7
Enter value for 2nd-array: 4:8
Value of elements in 1st-array after swapping: 5 6 7 8
Value of elements in 2nd-array after swapping: 1 2 3 4
.. Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```


Tổng tất cả các phần tử trong mảng. <u>Ví dụ</u> :

```
# bao gồm <stdio.h>
trống rỗngchủ yếu()
     intmang[5], tong = 0;
     // Nhập đầu vào cho mảng vì(inttôi =
     0; tôi < 5; tôi++){
         printf(" Nhập giá trị: %d:", tôi + 1); quét("%d",
         &arr[i]);
     // Thêm tất cả các phần tử vì(int
     t\hat{o}i = 0; t\hat{o}i < 5; t\hat{o}i++){
          tổng = tổng + mảng[i];
     printf("\n Tổng các phần tử là: %d", Tổng);
```



```
Enter value: 1 : 1
Enter value: 2 : 2
Enter value: 3 : 3
Enter value: 4 : 4
Enter value: 5 : 5

Sum of elements is: 15

...Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```


phần 4

Mảng HAI CHIỀU

Mảng hai chiều

- Multi- đơn giản nhất và được sử dụng phổ biến nhất mảng chiều là mảng hai chiều.
- Mảng hai chiều có thể được coi là một mảng gồm hai mảng một chiều.
- Mảng hai chiều trông giống như bảng thời gian của đường sắt gồm có hàng và cột.

Mảng hai chiều: Khai báo

Cú pháp khai báo mảng 2D như sau:

data_type array_name[hàng][cột];

Ví dụ:

int mång[3][4];

Khởi tạo mảng hai chiều-1

Kết quả của phép gán trên sẽ như sau:

Khởi tạo mảng hai chiều-2

Một kiểu khởi tạo khác:

```
intmång [3][4]= {
       {1,2,3,4},
       {5,6,7,8},
       {9,10,11,12}
```

Khởi tạo mảng hai chiều-3

Kết quả của bài làm sẽ như sau:

Mảng chuỗi hai chiều được khai báo như sau:

char str_ary[25][30];

Mảng hai chiều – Ví dụ 1


```
# bao gom<stdio.h>
intchủ yếu(){
    inttôi=0,j=0;
    intmång[4][3]={{1,2,3},{2,3,4},{3,4,5},{4,5,6}}; //duyệt mảng
    2D
    for(i=0; i<4; i++){
        for(j=0; j<3; j++){
             printf("arr[%d] [%d] = %d \n",i,j,arr[i][j]); }//cuối j
    // kết thúc của tôi
    trở lai0;
In ra tất cả các phần tử của
mảng hai chiều
```

```
mang[0][0] = 1
mang[0][1] = 2
mang[0][2] = 3
mång[1][0] = 2
mang[1][1] = 3
mang[1][2] = 4
mang[2][0] = 3
mang[2][1] = 4
mang[2][2] = 5
mang[3][0] = 4
mang[3][1] = 5
mang[3][2] = 6
```

Mảng hai chiều – Ví dụ 2

Lưu trữ các phần tử trong ma trận và in nó:

```
# bao gồm<stdio.h>
intchủ yếu(){
     intmång[3][3],i,j;
     cho (i=0; i<3; i++) {
           cho (j=0; j<3; j++) {
                 printf("Nhập a[%d][%d]: ", tôi, j); quét("%d"
                , &arr[i][j]);
     printf("\n in các phần tử ....\n"); cho (i=0; i<3; i++) {
           printf("\N");
           cho (j=0; j<3; j++) {
                printf("%d\t", mang[i][j]);
     trở lai0;
```

```
Enter a[0][0]: 1
Enter a[0][1]: 2
Enter a[0][2]: 3
Enter a[1][0]: 4
Enter a[1][1]: 5
Enter a[1][2]: 6
Enter a[2][0]: 7
Enter a[2][1]: 8
Enter a[2][2]: 9
printing the elements ....
 .. Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```


Cảm ơn

Hỏi đáp

